

IZBOR**II**

kunem se da je šizofrenija kao pas beskostan
koji delje moj želudac
i mom želucu udovoljava
šta je to osama

poput šizofrenije osama me zatvara
kunem se ona me zatvara kada sam sa Zbignjevom
Ingo i kad nisam ona me zatvara
u kuću Spasitelja a onda isteruje iz kuće

neporočnosti ona me uvek istera
iz kuće neporočnosti pod prozore nečije

XVI

šizofrenija je dom
božji od kako sam oboleo
drugi put i probudio se
u ljubavnoj groznici

Gospode povikao sam evo me
spremnog da zavolim stvari
intimne i bezgranične
ko pas sam se vratio

Tebi stvarima intimnim
i bezgraničnim koje nikad
nisam imao sigurno su me zato
držali ovde tako dugo

CXVIII

recimo to otvoreno danas su nam suvišni
knjižni fondovi pročitaj čitulju
Stefana Pjotra Stšešnjevskog (1928–2006)
ili Danijele Glombinjske (1921–2006)

i zato mani priču o bezdanim porodičnim
bibliotekama ništa od tebe neću uzeti
ali ne idi od mene napiši neizostavno
i neodložno dugo pismo po povratku

u Velike Oči oprosti dragi moj
knjižni fondovi nisu nam danas nasušni
za život i s tim se pomiri
pročitaj čitulju Čenstohovljanke Glombinjske

XI

žene s kojima sam provodio noći nisu krile
da su provele noć sa mnom i nisu se stidele
kad nas je zora zatekla gole s obe strane vremena
te žene su želele da to vreme zaustave

i da prošlo vreme pamte kao dete
koje im je ispalo iz utrobe i utom izdahnulo
muškarci s kojima sam proveo noći nisu krili
da su proveli noć kraj tog deteta

XXX

i dalje ću tumarati
bezimen u tvojim snovima
i tekstovima: zameniću sebe
tobom makar

noćas jer se u nekome treba
zaturiti ali došao je otac
pošto je ostavio vile i uništio sve moje
dnevnike (ne mari

što su raščerečeni) u životu
se ne računaju samo dobre
pesme nego i fušeraj
koji najviše govori o nama

XXXIV **ODLOMAK MOLITVE**

prva vrata bila su prljava
i druga i treća mogao je
otvoriti samo Gospod Bog
koji me je nadahnuo (to jest

intervenisao) gurnuo ih misleći
na mene kako bih dosegnuo nebo
tada je Gospod rekao: „istina,
ne dolaziš čist

ali kod mene niko ne dođe
besprekoran sem teksta
(u kom nastojimo da se pokažemo u najboljem
svetlu) sem evo ove molitve“

XXXVI **ODLOMAK OPTUŽBE**

pored majke na klupi kraj peći
sedeće bradonja
Olekša Bukita zvani Vernihora kome
sam zahvalan za mnogu priču

ne znam međutim zašto Bukitu
nisu deportovali 1947. godine
Hrudnjihu su svojski bubetali
buve terali svakom od nas

posle tako nečeg taj bi zanemoćao
pa repom zakovrnuo

XL

pesma od glave smrdi
mada se to po meni
ne vidi zgutaj tu prekrasnu
tabletu što je vucaraš sa sobom

i postaćeš još
stvarniji tvoje misli se
neće tiskati čas ovde
čas onde posvuda

već u jednom svetlom hramu
koji se uzdiže pred tobom

XLIII

podbacuje mi leva noga
a žalim se i na desnu
bolestan prst na levoj nozi
otežava mi kretanje (skakućem iz teksta

u tekst) zacelo zato se
u mojim pesmama ništa ne dešava
ali u mojim pesmama uvek je bilo
više kvara nego gde drugde

a i dobrano prekrasnih imena
sećam se iz detinjstva Urgalskih
i Švitalskih o kojima u poeziji
niko nije ni beknuo a trebalo je

(S poljskog prevela **Milica Markić**)